

(S)COOLMIX

Občasník Základní školy Vizovice

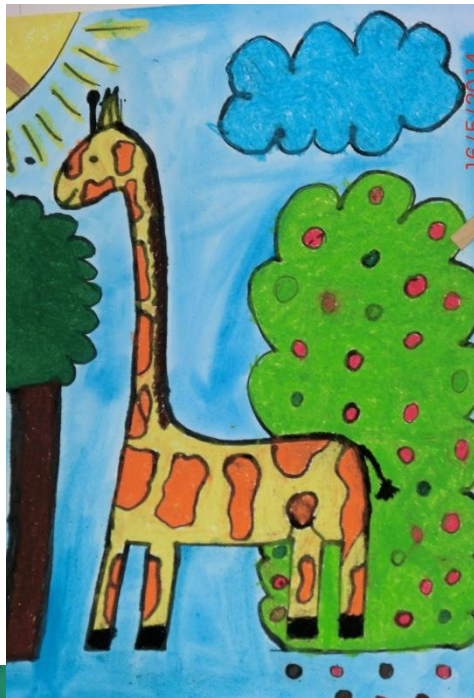
*Zaletěl jsem si vrtulníkem
Za kamarádem Alíkem
Vydali jsme se spolu do města
Kde místo chodníků je jen písečná cesta*

*Mají tam malý obchod
Kde koala hlídá jim vchod
Koupil jsem tam bublifuk
Ostatním je to však fuk*

*Mají radši čokoládu
Nebo sladkou limonádu
Vrátil jsem bublifuk zpátky
A teď piši tyhle řádky
V mojí malé ponorce
Kterou hlídá dozorce.*

Adéla Kratochvílová, 7. B

*Jeden z vítězných textů soutěže Napiš báseň
„na zakázku“, více na straně 2*

Obrázky vytvořili v rámci projektu „Máme rádi zvířata“ žáci dolní školy.

Na úvod...

Milí čtenáři,

před námi jsou dva pro žáky nejoblíbenější měsíce v roce. Čekají nás prázdniny – měsíce plné cestování, poznávání, objevování nových zajímavých míst, čas odpočinku a relaxace.

Než se nadějeme, bude tu poslední den tohoto školního roku. Pro některé z vás to byl rok plný úspěchů, jiní jsou naopak rádi, že je mají už za sebou. Většina z vás se jen o rok starší vrátí po letních prázdninách zpět do svých tříd, ke svým učitelům. Jen pro naše devátáky to bude jejich poslední den na této škole. Den, kdy se musí rozloučit s částí svého života a zároveň přivítat novou životní etapu. Nejtěžší bude rozloučit se s kamarády i učiteli, které jste potkávali na školních chodbách celých 9 let. Někteří z vás se zastaví a připomenou si dobu, kdy byli ještě „malí“ a vlastně mimo školu neměli moc jiných starostí. Držíme vám palce, ať ten další život zvládnete.

Děkuji všem žákům, kteří se podíleli na dobré značce naší školy. Velký dík si zaslouží všichni pedagogové za nesmírnou trpělivost, kterou s vámi, žáky, mají.

Poděkování patří taktéž všem správním zaměstnancům a kuchařkám, kteří nám p celý školní rok zajišťují servis a plně žaludky.

Děkuji také učitelům a žákům, kteří vymysleli a realizují (S)COOLMIX, a tak nám příjemnou formou dávají informace o životě naší školy.

Přeji vám všem krásné prázdniny plné sluníčka, pohody a nezapomenutelných zážitků.

Radmila Koncerová

Soutěž

Známe vítěze!

V minulém čísle (S)coolmixu jsme vyhlásili soutěž o nejzajímavější básnický text „na zakázku“. Měli jste vymyslet báseň, která obsahuje tato slova: koala, bublifuk, vrtulník, ponorka a čokoláda. Sešlo se nám zhruba čtyřicet textů, ze kterých spravedlivá porota složená z žáků mediální výchovy vybrala jako nejlepší texty Adély Kratochvílové (7. B), Barbory Červinkové (8. C) a Nikoly Křupalové (5. C). Vítězky získaly dárkový šek na nákup v Papírnictví Pavelka ve Vizovicích a sladkou odměnu. Gratulujeme!

Zleva:

Nikola Křupalová
Adéla Kratochvílová
Barbora Červinková

Máváme

Pořád se na něco těším

Pokud patříte k žákům Jaroslava Graclíka, možná víte, že se s ním už v příštím roce na naší škole pravidelně potkávat nebudeme. Ačkoliv se to nezdá, odchází na zasloužený odpočinek a k nám se bude vracet nejspíš jen na návštěvu. Dějepis a češtinu tady učil dlouhých třináct let, ale během svého života vystřídal i jiné profese a pracoviště; působil například jako metodik výchovného poradenství v pedagogicko-psychologické poradně, řídil hošťálkovskou základní školu a pracoval i na Školském úřadě ve Vsetíně.

Pane Graclíku, jak vzpomínáte na své začátky ve škole?

No, začátky jsou vždycky pěkné. Svou první třídu jsem dostal v roce 1973 ve Francově Lhotě, v nejzapadlejší části Vsetínska. Byl jsem bez přípravy „hozen do vody“, uč si, jak umíš. Ale děti tenkrát na vesnici byly hodnější než dnes, bály se rodičů. Když něco provedly, hned dostaly vařечhou nebo řemenem a byl klid. S tou třídou jsem dodnes v kontaktu. Už jsou to padesátníci a pořád mě zvou na srazy.

Chtěl jste být vždy učitelem?

Původně jsem chtěl být archeologem, ale bohužel na vysokou školu brali jenom tři lidi, takže jsem se tam nedostal. Nakonec jsem si na poslední chvíli podal přihlášku na pedagogickou fakultu, obor čeština-výtvarná výchova.

Učil jste ale i jiné předměty, ne?

Vedle češtiny a výtvarné výchovy brannou výchovu, taky tělocvik a v posledních letech i svůj milovaný dějepis. Je to zvláštní – chtěl jsem se mu věnovat původně a dopracoval jsem se k němu až na konci učitelské kariéry.

Čtete hodně?

Čtu hodně, a mám období, kdy čtu pořád, a pak nečtu třeba čtvrt roku nic. Jsem dost zvyklý používat čtečku; vyhovuje mi, že vím, kde jsem skončil, a taky je lehčí než kniha.

Jaké jsou vaše další koníčky?

Koníčků jsem za život vystřídal hodně. V posledních patnácti letech mě ale uchvátila alternativní medicína, konkrétně homeopatie.

Budete rád vzpomínat na vizovickou školu?

Určitě. Je to poslední škola, na které jsem, a cítím se tady dobře.

A na co se teď nejvíce těšíte?

Já se vlastně pořád na něco těším. Teď třeba na novou životní etapu. Najdu si nějakou práci kolem domu a nudit se určitě nebudu.

Ptaly se Adéla Hronková a Lucie Valášková

Fejeton Jaroslava Graclíka

Už ani ta zima není, co bývala za starého Rakouska.

Touto dnes již legendární větou mě s oblibou častoval můj otec, když bylo v zimě sněhu poskrovnu, a přitom mu vůbec nevadilo, že Rakousko-Uhersko může znát jen z vyprávění svých rodičů.

„A kdy napadlo nejvíc sněhu?“ ptal jsem se pokaždé, i když odpověď jsem znal už nazpaměť.

„To bylo v roce 1929. Tehdy napadlo tolik sněhu, že z chalup byly vidět jen komíny, a když už jsme neměli co jíst a potřebovali jít do obchodu, museli jsme si ve sněhu vyhrabat tunel až k pekařství.“

Téhle historce jsem bláhově věřil do svých šesti či sedmi let, než mi došlo, že v roce 1929 byly otci tři roky.

Na otce i s jeho Rakousko-Uherskem jsem si vzpomněl letos v únoru.

„Zima se odkládá na neurčito! V únoru bude 12 stupňů!“ hlásaly titulky v novinách a měly pravdu. Činnosti v únoru obvyklé, jako je například odklizení sněhu z chodníků, vyhrabávání automobilů zpod sněhových čepic nebo nahřívání ztuhlých končetin u krbu, byly nahrazeny činnostmi v tomto období zcela překvapivými. Sousedka nad námi plela skalku, zpívala si a přitom si utírala pot z čela, soused pod námi zkoušel, zda mu startuje sekačka na trávu (prý už to dlouho nebude trvat a tráva poroste jako blbá), a sedmikrásky tu a tam drze vykukovaly ze země.

Tato prazvláštní únorová podívaná mě přiměla k vyhledání pranostik týkajících se zimního období. Tak vám nevím, ale vesele to pro následující měsíce nevypadá.

„Čím chladnější zima, tím teplejší léto.“

Moc pěkně to začíná, zřejmě máme po koupání.

„Není-li v zimě sněhu, nebude v létě hub.“

Protože se lidstvo dělí na ty, kteří houby milují, a ty, kteří je nemohou ani cítit, tragédie je to pouze pro první skupinu.

„Oděv chrání v létě před hmyzem, v zimě před mrazem.“ Tak tahle pranostika je opravdu velké moudro.

„Nepromrzne-li půda, úrody dá poskrovnu.“

Zřejmě podraží základní potraviny, ale nebojte, Red Bullu se to netýká.

„Zima měkká, doktor čeká.“ Navrhuji omluvenku v žakovské knížce se sdělením rodičů, že v důsledku měkké zimy se jejich Kleopatře udělalo nevolno.

Kdo ví, jak tyhle předpovědi nakonec vyjdou. Jestli to dopadne stejně jako s naší sousedkou, která nás na podzim varovala, že přijde tuhá zima, protože její cibule má mnoho vrstev slupek, tak můžeme být v klidu.

Jen mi dosud není jasné, co budu říkávat svým vnukům, až jim budu chtít sdělit, jak teplý únor jsem zažil. Že by například tohle?

„Už ani to teplo není, co bývalo v únoru...“

Projekt Máme rádi zvířata

Čáry, máry, ententyky
poletíme do Afriky,
přidržte si čepice,
hop a už jsme v Africe.

Nejen do Afriky, ale i do dalších částí světa v Zoo Lešná se v pátek 2. května v rámci projektu „Máme rádi zvířata“ vydaly čtyřmi autobusy děti z 1. – 3. tříd. Spolu se spolužáky z celého prvního stupně sušili a sbírali pomerančovou kůru a výtěžek z této akce věnovali zvířátku, které si sami odhlasovali. Výběr nebyl vůbec jednoduchý. Nejprve proběhla kola třídní, z nich vzešlo 8 návrhů zvířat, a teprve potom se hlasovalo o jedno konkrétní zvířátko. Velmi blízko k výhře měl například lev i panda červená, ale nakonec sponzorský příspěvek od dětí 1. stupně z Vizovic dostal tapír čabakový. A co na to říkal on sám? Mírným pokýváním hlavy chtěl možná vyjádřit poděkování, ale nakonec ho při naší návštěvě zmožila únava a raději si trochu zdříml. Takovou slávu přece musel pořádně zažít.

V rámci projektu „Máme rádi zvířata“ měli někteří z našich domácích exotických mazlíčků mimořádně povolen vstup do školy. Největší ohlas vzbudila **MAGDIČKA HEDVÁBNIČKA**. Magdička patří Viktoru Štefanovi z 2. A, který nám odpověděl na pár otázek:

Co je Magdička vlastně za zvíře, odkud pochází a jak jsi ji získal?

Magdička je slepice a pochází z Číny. Dostal jsem ji od tety letos o Velikonocích místo kraslic. Mám ještě dvě, Agátu a Dorču.

Když je schoulená v kleci, vypadá spíš jako králík, čím to je?

Říká se, že je to kočka zkřížená se slepicí. Její tělo není pokryto peřím, ale bílým chmýřím, které jí po narození nevypadne jako jiným slepicím.

Liší se od našich slepic ještě v něčem?

Ano, má černé kosti a černou kůži a taky o jeden prst navíc. Má jich pět, ne jen čtyři.

Jak snáší?

Snáší 1 menší vejce za den. Je výborná kvočna, vysesdí mnoho vajíček.

Na čem si pochutnává?

Zobe pšenici a směs krmiva s vitamíny, aby snášela i v zimě.

Jak dlouho hedvábníčky žijí?

Dožívají se dvanácti let.

O kolik slepic se doma staráš a jak často?

Máme 28 pojmenovaných slepic a 14 nepojmenovaných kuřat. Chodím za nimi třikrát denně. Ráno je pouštím, odpoledne sbírám vejce a večer je zavírám.

Máš některou z nich zvlášť oblíbenou?

Ano, jedna slepice si se mnou ráda povídá.

Na které zvíře ze ZOO se nejvíc těšíš a proč?

Na krocana. Umí měnit barvu hlavy, budí respekt a všichni se ho bojí.

Věděli jste?

Ze zajímavostí, které jsme se v zoo o zvířatech dozvěděli, jsme pro vás sestavili krátký kvíz.

Kdo to ví, odpoví:

1. Kráčí velmi tiše. Na chodidlech má pružné mozolovité polštářky. Jeho ucho váží 90 kg.
2. Vydrží spát jen 4 minuty. Za jeden den naspí maximálně 20 minut.
3. Před narozením je celá černá. Na svět se rodí pruhovaná.
4. Je nejlepší táta. Samci se perou o to, který z nich bude sedět na vejcích.
5. Na jeho chov je potřeba nejvíc peněz. Denně sní 7 kilogramů mořských ryb, které jsou v zoo nejdražší pochoutkou.
6. Pravděpodobně vás přežije. Dožívá se až 80 let a patří k nejhluchnějším zvířatům v zoo.
7. Svůj honosný ocas používá jako polštář, na kterém si rád odpočine.
8. I když tělem připomíná spíš vepře a má malý chobůtek, je příbuzný s koněm. Hrozně rád se potápí a umí chodit pod vodou.
9. Má hřivu a při hledání potravy klečí na předních nohách.
10. Vydrží stát celé hodiny na jedné noze a jeho jazyk byl ve starém Římě vyhlášenou pochoutkou.

/Řešení: 1. slon, 2. žirafa, 3. zebra, 4. pštros, 5. lachlan, 6. papoušek Ara, 7. mravenčák, 8. tapír, 9. prase savanové, 10. plameňák/

Připravila Andrea Geržová a Jitka Macková

Družina

„Miluju naši paní vychovatelku! Ale pššš!“

Navštěvujete nebo jste v minulosti navštěvovali vizovickou školní družinu? Chodíte tam rádi? Vzpomínáte na ni s úsměvem? A víte, že v tuto chvíli funguje na území České republiky na 4 000 školních družin? A že je tato instituce v rámci Evropy zcela jedinečná?

Téměř nikde ve světě není pravidlem, že se mladší školní děti mohou po vyučování odebrat do zařízení, kde kvalifikovaní pracovníci pečují nejen o jejich bezpečí a komfort, ale nabízejí jim také množství výtvarných, rukodělných, tělesných

a přírodovědných aktivit. Rodiče si své děti mohou podle potřeby vyzvedávat až do pozdního odpoledne a mají jistotu, že je o jejich dítě výborně postaráno a netoulá se samo po ulicích. Navíc poplatek za takovýto servis je víceméně symbolický.

O činnosti vizovické družiny v letošním roce nám více řekly vedoucí školní družiny Radka Dvořáčková a její kolegyně Lenka Zatloukalová:

My vychovatelky se snažíme, aby se u nás dětem líbilo, a kromě běžné činnosti jim nabízíme nejrůznější zábavné akce. Na počátku podzimu jsme například společně uskutečnili projekt Naše město. V zimě jsme uspořádali zimní hry v tělocvičně – házelo se koulemi, běhalo se na papírových lyžích, stavěl se papírový sněhulák atd. Několikrát během školního roku jsme muzicírovali při kytáře a nenásilně také vedeme naše děti ke čtení a vzájemné spolupráci. Ladovy pohádky jsme četli formou „děti čtou dětem“, tedy „starší děti předčítají mladším“, což potěšilo ty nejmenší a zvedlo sebevědomí pokročilejším čtenářům.

Navštívili jsme také městskou knihovnu. Paní Stloukalová nás pozvala na besedu o pověstech Vizovic. Vyprávění bylo velice zajímavé, poučné a děti zaujalo. Mezi nejoblíbenější akce roku patří maskarní rej. Děti si i letos daly na maskách záležet, a tak nám u některých dělalo problém poznat, o koho jde. Jedna z našich dalších akcí dostala název Družina má talent. Děti na ní předváděly ostatním své dovednosti, od cvičení, zpívání, tancování, hry na hudební nástroje až po kouzlení nebo malé divadelní představení. Shodly jsme se na tom, že děti jsou opravdu nadané a šikovné. Před několika dny pak ovládli naši školní zahradu čarodějové a čarodějnice. Děti převlečené do kostýmů plnily tajemné úkoly a soutěže.

A co nás čeká dál? Už brzy se vydáme do hasičské zbrojnice, budeme hledat poklad v zámeckém parku a v červnu se těšíme na dětský den. Školní rok uzavřeme společným večerem s hrami, zpíváním při kytáře a táboráku.

Přejeme všem, kteří chodí do družiny, hodně zábavy a nápaditým paním vychovatelkám hodně trpělivosti a energie do dalších dnů!

Foto: Lenka Zatloukalová

Děti řekly o družině:

- Ve škole se občas nudím, ale v družině se mi to ještě nestalo!
- Miluji naši paní vychovatelku! Ale pššš...
- Škoda že tam nemáme postele. Někdy bych s chutí zalehl a spal do večera!
- Líbí se mi, že s družinou chodíme na obědy. Taťka to dělá stejně, ale chutná to jinak.

Poznáváme Evropu

Vizovičtí žáci se vydali do Anglie

Na počátku května se dvacítka našich osmáků a devátáků s paní učitelkou Helenou Návratovou a Jitkou Šimkovou vydala na týdenní poznávací zájezd s výukou jazyka do Anglie. Svou angličtinu žáci zdokonalovali v průběhu devíti hodin vedených rodilými mluvčími a taky samozřejmě při běžné konverzaci v oxfordských rodinách, kde byli celý týden ubytováni. Spousta času byla vyčleněna i na výlety (centrální Londýn, hrad Warwick, Stonehenge, katedrála v Salisbury atd.) a nechyběl čas ani na nezbytný „shopping“. Přinášíme pár postřehů našich „účastníků zájezdu“:

V čem byla Anglie jiná, než jste si představovali? Co vás překvapilo?

Překvapilo nás počasí. Všichni nás předem varovali, ale bylo pěkně. (S. Poláchová, V. Hasíková, N. Moravcová a další)

Překvapily mě luxusní záchody v Stonehenge. (S. Farníková)

Všude byla spousta černochů, to jsme nečekali. (T. Bocák a další)

Co se vám v Anglii nejvíce líbilo?

Užila jsem si cestu autobusem, protože cestování miluju. (S. Poláchová) Líbilo se mi London Eye – vyhlídkové kolo nad Londýnem (T. Bocák a další), Oxfordská univerzita (T. Bláhová), všechno (mnoho žáků).

Co vás v Anglii naštvalo nebo nebavilo?

Nebavila mě škola (B. Březíková), nechutnaly mi obědy (S. Farníková). Naštvala mě průvodkyně a fakt, že asi dvouleté dítě umělo lépe anglicky než já. (V. Hasíková)

Část vizovické výpravy před Buckinghamským palácem

Co nám chutná a nechutná ve školní jídelně

Na naší škole proběhla anketa, ve které se mohli zaměstnanci školy a žáci vyjádřit k tomu, jaká jídla připravovaná ve školní jídelně nám nejvíce chutnají. Nebylo možné hodnotit všechna jídla. Jsou zde proto pouze taková, která představují základní nabídku jídelny. Protože jsme ve škole, rozhodli jsme se tato jídla rovnou oznámkovat.

Polévky

známka

	Polévky	známka
1	Gulášová	1,62
2	Slepičí vývar s domácími nudlemi	1,67
3	Rajská s kapáním	1,70
4	Fazolová	2,81
5	Zeleninová s pohankovou kaší	2,95

Hlavní jídlo

1	Kuřecí maso na čínu, hranolky, tatarka, kečup	1,40
2	Kuřecí steaky po boloňsku, špagety sypané sýrem	1,40
3	Pizza se šunkou a sýrem	1,60
4	Svíčková na smetaně, houskový knedlík	1,66
5	Bramborové knedlíky plněné uzeným masem, dušené zelí	1,72
6	Smažený květák, bramborová kaše, míchaný kompot	2,00
7	Nakládaná vepřová kotleta, dušená rýže, zeleninová obloha	2,09
8	Moravský vrabec, špenát, smajlíci (smažené kroketky)	2,24
9	Smažené rybí filé, šťouchaný brambor, okurkový salát	2,27
10	Koprová omáčka, vejce, brambor	2,38
11	Čočka s párkem a lečem, chléb	2,57

Sladká jídla

1	Dukátové buchtičky s vanilkovým krémem	1,60
2	Buchty plněné povídky	1,68
3	Kynuté knedlíky plněné nutelou	1,89
4	Nudle sypané mákem	1,91
5	Žemlovka s jablky	2,36

Saláty a kompoty

1	Salát okurkový	1,49
2	Míchaný kompot s čerstvým ovocem	1,75
3	Salát hlávkový	1,84
4	Salát mrkvový s jablky	2,17
5	Salát z červené řepy	2,56

Všichni se také mohli vyjádřit, jaká další jídla jim v jídelně chybí a která by je naopak nepotěšila vůbec. Uvádíme nejčastější odpovědi.

Uvítali bychom: palačinky, smažený sýr, lasagne.

Asi někteří z nás budou občas držet dietu, když budeme pozváni na: houbová jídla, játra, hrachovou kaši.

Anketa

Kam pojedete na prázdniny?

Letní prázdniny jsou doslova na dosah ruky a řada z nás už ví, kam letos pojedete. Ne vždycky však vyrážíme tam, kam bychom chtěli, kdybychom nebyli ničím omezeni, například penězi, plány našich rodičů nebo třeba limity technologie 21. století.

Ptali jsme se tedy za vás:

- 1) Kam se letos chystáte na prázdniny?
- 2) Jaká je vaše vysněná dovolená?

Jáchym Poštulka, 7. B 1) Do přírody na výlety. 2) Cesta kolem světa.

Berenika Slezáková, 9. C 1) Na brigádu. 2) Na Havaji.

Paní učitelka Lydie Čechová 1) Do Krkonoš. 2) V Japonsku.

Lenka Robková, 7. B 1) Turistika, k moři, na tábory. 2) Na opuštěném ostrově.

Lukáš Pekárek, 7. B 1) Nepojedu nikam. 2) Vydal bych se na Měsíc.

Jakub Oškera, 7. B 1) Do Rumunska. 2) Na Marsu.

Petra Máčalíková, 3. C 1) Na tábor. 2) U moře.

Paní učitelka Helena Návratová 1) Vizovice. 2) Na Havaji.

Magda Radoňová, 6. C 1) Budu doma. 2) U moře.

Tomáš Pekař, 7. B 1) Do Turecka. 2) Na Měsíci.

Paní uklízečka Eliška Kovářová, 1) Budu doma. 2) V Chorvatsku.

Tomáš Frank, 3. B 1) Pojedu na řecký ostrov Kos. 2) Na Havaji.

Marek Špaňhel, 4. B 1) Na tábor. 2) V Londýně.

Barbora Stašková, 9. C 1) Do Chorvatska. 2) Na Kanárských ostrovech.

Pan učitel Jindřich Návrat 1) Do školy. 2) V Polynésii.

Sabina Poláčková, 8. C 1) Do Chorvatska. 2) Na Havaji.

Eliška Poláčková, 6. C 1) Do Chorvatska ke koním. 2) Dva měsíce v Anglii.

Eliška Halová, 6. B 1) Do Itálie. 2) Do Tunisu.

Petra Charousová, 5. B 1) Budu u kamarádky. 2) V Kanadě.

Jana Šolcová, 5. C 1) Pojedu na psí tábor. 2) Ráda bych byla se zvířaty na samotě.

Adéla Mikulčíková, 6. A 1) Chorvatsko, Všemina - tábor s koňmi. 2) Celé prázdniny nejrady s koňmi.

Paní učitelka Lucie Navrátilová 1) Praha (Slapy). 2) Na Island, Havaj.

Petr Opatrný, 7. B, 1) Do Chorvatska. 2) Na Fidži nebo do Amazonie.

Lukáš Kutěj, 7. B 1) Do Německa. 2) Do Legolandu.

Paní učitelka Gabriela Matyáščíková, 1) Do Mariánských Lázní. 2) Na Nový Zéland.

Michaela Kolaříková, 7. B 1) Na výlety, koupaliště. 2) Jela bych k moři.

Vypracovali Jan Pšenčík, Štěpán Tichý, Veronika Špaňhelová, Adéla Kratochvílová, Andrea Kneifelová a Eliška Prokopová

Blond'até vtípky

Úvodem se chceme omluvit všem světlavým dívkám a ženám, které si tyto vtípky budou číst. Prosím, omluvte naši neomalenost a neberte si tento humor osobně. Nechceme vás urazit – dobře víme, že barva vlasů či kůže nijak nesouvisí s IQ. Nicméně „blond'até vtípky“ vznikají znovu a znovu, někdy jsou opravdu zábavné, a tak se jim nechceme vyhýbat. Přejeme příjemné počtení, ať už je barva vašich vlasů bílá, žlutá, zrzavá, hnědá, nebo třeba fialovo-zelená.

Vaše redakce

Sedí blondýnka, brunetka, popíjejí kávu a koukají na zprávy. Ukazují nějakého chlápka, co stojí na mostě a vykřikuje, že skočí. „Vsad' se, že neskočí,“ povídá blondýnka. „Vsad' litr, že jo,“ brunetka na to. Chlápek přeci jen skočí. Blondýnka se vytasí s tisícovkou, ale brunetka na to: „Díky, ale já si ji nevezmu. Jsi kámoška a já jsem to viděla už ve zprávách o páté.“ „Já taky,“ odvěti blondýnka, „ale nikdy by mě nenapadlo, že skočí znovu.“

Víte, jak se pozná opravdová blondýnka už ve škole? Když učitelka smaže tabuli, ona vygumuje sešit.

Povídají si dvě blondýnky: „Hele, při vaření mi zbyla horká voda. Nevíš, co s ní?“ Druhá povídá: „Tak ji dej do mrazáku, teplá voda se vždycky hodí...“

Co udělá blondýnka, když dostane chuť na marmeládu? Jednoduše si oloupe koblihu.

Vejde blondýnka do obchodu s čepicemi a prodavač se táže: „Mohu vám pomoci?“ „Ano, sháním kšiltovku.“ Prodavač jí nabídne plnou ruku a ona zkouší: „To není ona, to taky ne. Jiné nemáte?“ Tak prodavač přinese všechny, co ve skladu našel. Blondýnka si je jednu po druhé vyzkouší a nakonec zklamaně prohlásí: „Tady jsem ji taky nenašla.“ Prodavači to nedá a zeptá se: „A jakou kšiltovku byste si tedy přála?“ „Takovou s tím kšiltem dozadu!“

Sesbíral Filip Hůšť

Luštíme

S	L	E	E	P	R	P	C	A	N
I	A	B	N	U	E	G	I	Y	D
N	L	E	I	T	A	C	A	C	O
G	W	K	T	G	D	L	O	O	K
Á	E	R	O	A	P	S	L	K	O
V	K	T	I	E	L	S	A	L	T
C	A	L	L	T	A	K	E	A	I
!	M	W	A	K	E	M	I	W	S

Najdi tato slovesa:

sleep, sit, go, call, sing,
make, write, put, take,
walk, read, look, can,
swim, talk, play, do,
get, pick, wake, be

TAJENKA:

Vytvořila Adéla Kratochvílová

Perličky z hodin a písemek

Žák: Paní učitelko, mohla byste nám prosím ty opravené písemky dát až v pondělí?

Učitelka: Proč, prosím tě? Pokud se ti to nepovedlo, vyjde nastejno, jestli se to vaši dovedí v pátek nebo v pondělí, ne?

Žák: To ne! Písemky v pátek znamenají víkend bez počítače, písemky v pondělí – víkend s počítačem!
(Písemky byly až v pondělí ☺)

Jeden chlapec naznačuje, že s úkolem pomohl spolužačce. Druhý na to: Hm, tady to SMRDÍ láskou!

Z testu: Kukačky snášejí vejce do cizích hnízd a žerou chlupaté ještěrky.

Z diktátu: Naši předkové si nejdříve zdomestikovali krávy, ovce, kozy, koně, sovy a jiné savce.

Učitel: Už čtrnáct dní ti připomínám, ať si koupíš průhlednou fólii. Do učebnice se nepíše!

Žák: Omlouvám se, ale naši mají před výplatou. A dvanáct korun za fólii, to by byl výrazný zásah do našeho rozpočtu! Ale slibuju, pak hned pádím k Pavelkům, koupím si fólii a taky gumu, abych progumoval tu učebnici!

Odpovědi, které žák napsal do testu u číslovaných otázek:

- 1) To učivo jsem si nezapsal.
- 2) Na toto jsem chyběl.
- 3) Toto jsem si zapsal i jsem na to byl, ale čestně přiznávám, že jsem megabl.

Z testů: Vodu zahřejeme na 1700 °C. Chodec šel rychlostí 650 m/s, dopravní letadlo letělo rychlostí 50 km/h.

Kolem žákyň pracujících u školy prochází skupinka chlapců, kteří mají tělocvik. Jedna z žákyň to zděšeně komentuje: Viděl mne při práci. Jsem znemožněna.

(S)coolmix – Občasník Základní školy Vizovice

Ročník I, číslo 2, červen 2014

Adresa redakce:

Základní škola Vizovice, příspěvková organizace

Školní 790, 76312 Vizovice, www.zsvizovice.cz, zsvcasopis@seznam.cz

Spolupracovali: žáci mediální výchovy (7. ročník)

a spousta ochotných dobrovolníků z řad žáků a učitelů

Grafická úprava: Jiří Friedl

Korektury: Jiřina Kalendová a Marie Smetanová

Vytiskli a knihařsky zpracovali žáci polygrafických oborů

Střední průmyslové školy polytechnické – Centra odborné přípravy Zlín

Vydáno: červen 2014

Náklad: 200 ks